

สรุปหัวข้อข่าวด้านการเกษตรที่สำคัญ นสพ.ประจำวัน ที่ 14-16 พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง

หนังสือพิมพ์

1.เจาะเส้นทางกะหล่ำปลี 400 ล.'ภูทับเบิก'มั่งยึดพื้นที่ปลูกหมื่นไร่ใหญ่สุดเมืองไทย	ประชาชาติธุรกิจ
2.คอลัมน์ สมุนไพรแห่งรอยยิ้ม: ชาวไทยไม่แพ้ชาติใดในโลก	สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์
3.เริ่มจ่ายเงินช่วยชาวสวนยางพ.ค.ปีนี้	โพสต์ทูเดย์
4.คอลัมน์ เจาะประเด็นร้อน อปท.: มาช่วยกันฟื้นฟูชาวนาไทยกันเถอะ	สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์
5.พีมาร์ทซูเปอร์สโตร์ ประกาศเป็นสปอนเซอร์ บุรีรัมย์ ยูไนเต็ด	บ้านเมือง
6.จับตาดลาดกล้วยหอมทอง พืชเศรษฐกิจที่กำลังเติบโต	คม ชัด ลึก
7.ภาพข่าว: วันพระบิดาฝนหลวง	โพสต์ทูเดย์
8.อธิบดีกรมชลฯ พร้อมรับนโยบายรัฐบาลปราบปรามความไม่โปร่งใสในองค์กร	บ้านเมือง
9.สก็๊ปพิเศษ: สหกรณ์โคนมไทยมิลค์ จำกัดคุมเข้มกระบวนการผลิตนมป้อนสู่'นมโรงเรียน'	สยามรัฐ
10.รวม.เกษตรฯติดตามการปลูกข้าวนาปี	เดลินิวส์

เจาะลึก “ภูทับเบิก”
เส้นทางกะหล่ำปลี 400 ล.
24 มั่งคั่งพื้นที่ปลูกหมื่นไร่

เจาะเส้นทางกะหล่ำปลี 400 ล. ‘ภูทับเบิก’ มั่งคั่งพื้นที่ปลูกหมื่นไร่ใหญ่สุดเมืองไทย

ชีอเสียงของ “ภูทับเบิก” ดิตลมบนไปแล้ว ในฐานะแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมอันดับต้น ๆ ของเมืองไทย ที่ยังเป็นหุบเขากะหล่ำปลีนับหมื่นไร่ ป้อนผลผลิตให้คนไทยได้บริโภคตลอดทั้งปีอีกด้วย “กะหล่ำปลี” ถือเป็นผักคู่ครัวไทย เพราะราคาไม่แพงเกินไป สามารถนำมาทำอาหาร

หลากหลายเมนู และยังเป็นเครื่องเคียงกินแก้มกับอาหารจานหลัก ส่วนเมนูยอดนิยมของคนเมือง และภัตตาคารก็คือ กะหล่ำปลีทอดน้ำปลา สนราคาอยู่ที่จานละ 100 กว่าบาท นับเป็นพืชเศรษฐกิจที่สร้างรายได้ให้แก่เพชรบูรณ์ไม่น้อยทีเดียว **กะหล่ำทำเงินปีละกว่า 400 ล้านบาท** ข้อมูลจากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ระบุว่าในปี 2557 มีพื้นที่ปลูกกะหล่ำปลีทั้งประเทศ 69,108 ไร่ ผลผลิตรวมประมาณ 248,440 ตัน ขณะที่กรมส่งเสริมการเกษตร รายงานว่า ปี 2557 จังหวัดเพชรบูรณ์มีพื้นที่ปลูกกะหล่ำปลี 19,256 ไร่ ให้ผลผลิตราว 1.5 แสนตัน หรือให้ผลผลิตเฉลี่ยไร่ละ 8 ตัน ซึ่งมีสัดส่วนที่สูงเกินครึ่งของทั้งประเทศ **จังหวัดเพชรบูรณ์จึงกลายเป็นแหล่งผลิต**

กะหล่ำปลีที่ใหญ่ที่สุด โดยแหล่งปลูกสำคัญ
อยู่บนพื้นที่ภูทับเบิก อำเภอหล่มเก่า มีพื้นที่
ปลูกกะหล่ำปลีมากถึง 6,000 ไร่ ปลูกได้ปีละ
2-3 ครั้ง รวมทั้งปีประมาณ 12,000 ไร่
ให้ผลผลิตราว 9.6 หมื่นตัน

ผู้ปลูกส่วนใหญ่ก็คือ ชาวม้งบนภูทับเบิก
เพราะกะหล่ำปลีจะเติบโตได้ดีในสภาพ
อากาศหนาวเย็น ซึ่งวิธีการค้าของชาวม้ง
จะลงทุนปลูกเอง และเก็บผลผลิต นำมา
แพ็กใส่ถุงพลาสติก ถุงละ 10 กิโลกรัม
แล้วนำไปเรียงจนเต็มคันรถกระบะได้คราวละ
1 คัน ก่อนที่จะลำเลียงลงจากเขา มุ่งตรงมา
ที่ตลาดกลางผักและผลไม้ จังหวัดเพชรบูรณ์
(ตลาดสันติสุข) ตั้งอยู่บริเวณแยกหล่มสัก
เพื่อขายส่งให้กับพ่อค้าแม่ค้าที่คอยรับซื้อ
ไปขายปลีกต่อไป

ในแต่ละวันบรรยากาศการซื้อขายผัก
เป็นไปอย่างคึกคัก พ่อค้าแม่ค้าจะจอดรถ
บรรทุกตามล๊อค เพื่อรอซื้อผักในรถของ
เกษตรกรที่วิ่งเข้ามาในตลาด หากพบว่า
รถคันไหนมีชนิดผัก และปริมาณที่ต้องการ
ก็จะส่งคนเข้าประชิด เพื่อเจรจาต่อรอง
ราคา หากพอใจก็ตกลงซื้อขายกันทันที โดย
ราคาผักชนิดต่าง ๆ จะขึ้นอยู่กับฤดูกาล
สำหรับกะหล่ำปลีจากภูทับเบิกขายส่งอยู่ที่
ราคากิโลกรัมละ 4-20 บาท

หากคำนวณรายได้จากการจำหน่าย
กะหล่ำปลีของภูทับเบิกที่ราคา 4 บาท/กก.
จากปริมาณผลผลิตราว 9.6 หมื่นตัน
คิดเป็นมูลค่าประมาณ 384 ล้านบาท
ขณะที่ปัจจุบันราคาขายปลีกที่ตลาดไท
อยู่ที่ประมาณ 10 บาท/กก. คิดเป็นมูลค่า
ประมาณ 960 ล้านบาท

ภูทับเบิกเมืองกะหล่ำ 1.2 หมื่นไร่

"ชัยพร คงสาคร" เกษตรอำเภอลหล่มเก่า
จังหวัดเพชรบูรณ์ เปิดเผย "ประชาชาติ
ธุรกิจ" ว่า พื้นที่ภูทับเบิกมีการปลูกกะหล่ำปลี
ที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย สามารถปลูกได้ทั้งปี
จากการสำรวจพบว่าปีนี้มีไร่กะหล่ำปลี
ประมาณ 12,000 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ยไร่ละ 8 ตัน
ขณะที่พื้นที่ราบจะปลูกได้แค่ครั้งเดียว

"บนภูทับเบิกสามารถปลูกกะหล่ำได้ทั้งปี
เฉลี่ยปีละ 2-3 รอบ แต่หากมีน้ำดี ๆ
บางคนทำได้มากที่สุด 4 รอบ ใช้วิธีนำ
สายยางต่อน้ำจากภูเขาอีกลูกที่ห่างกัน 7-8
กิโลเมตร มาใส่ไว้ในบ่อเพื่อใช้รดกะหล่ำปลี

เมื่อมีอายุ 70 กว่าวันก็สามารถตัดขายได้
จากนั้นพักดินอีกเกือบ 1 เดือน แต่บางช่วง
ที่ราคาดีเกษตรกรจะเร่งปลูกโดยพักดินแค่
1-2 สัปดาห์ ระหว่างนั้นก็จะเพาะต้นกล้า
ไว้ในหลุมกระบะเพื่อปลูก"

ส่วนเรื่องราคารัน เกษตรอำเภอลหล่มเก่า
บอกว่า ขึ้นอยู่กับฤดูกาล บางฤดูที่ผลผลิต
ล้นตลาด ราคาจะตกต่ำเหลือเพียงกิโลกรัมละ
2 บาท แต่หากราคาดีบางครั้งขึ้นไปถึง
กิโลกรัมละ 20 บาท อย่างเช่นเดือนกรกฎาคม
ที่ผ่านมา ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 16 หรือหมู่บ้าน
ภูทับเบิกใหม่ มีพื้นที่ปลูกกะหล่ำปลี 5 ไร่
มีคนมาเหมาในราคา 6 แสนบาท เพราะ
เป็นช่วงที่พื้นที่อื่นไม่มีกะหล่ำ

คุมใช้สารเคมีหนุ่ปลอดภัย

ปัจจุบันการปลูกกะหล่ำปลีบนภูทับเบิก
กรมส่งเสริมการเกษตรได้รณรงค์ให้มีการ
ผลิตผักแบบปลอดภัย คือ สามารถใช้สาร
เคมีได้ในปริมาณที่จำกัด โดยวางเป้าหมาย
เกษตรกรปีละ 300 ราย แบ่งเป็นกลุ่มละ
10 คน แต่ละกลุ่มให้คัดเลือกแกนนำมา
1 คน รวมทั้งสิ้น 30 คน เพื่ออบรม 9 ครั้ง
โดยเจ้าหน้าที่จะอบรมถ่ายทอดเรื่องผัก
ปลอดภัย การใช้สารชีวภัณฑ์แทนสารเคมี
เช่น เชื้อแบคทีเรีย หรือ บีที ไตรโคเดอร์มา
เพื่อฉีดรดผักแทนสารเคมี ซึ่งเป็นอันตราย
ต่อคนอน แต่ไม่อันตรายต่อคน นอกจากนั้น
ยังเรียนรู้แมลงชนิดต่าง ๆ ว่าชนิดใดร้าย
หรือชนิดใดดี เพื่อกลับไปถ่ายทอดให้ลูกทีม
ต่อไป

"ถ้าผักใครมีสารตกค้าง ใครที่ฉีดยา
มากไป ต่อไปหากไทยเข้าสู่เออีซี การค้า
เสรีแล้ว ผักเราจะขายไม่ได้ เราจึงต้องคุม
มาตรฐานความปลอดภัยให้ได้ ตรงนี้เป็นการ
เริ่มทำที่ต้นน้ำ จากนั้นกลางน้ำ ปลายน้ำ
เราฝึกให้เขารู้จักรวมกลุ่ม ซื้อ-ขาย แล็ดพันธุ์
ปุ๋ย ยา ในรูปสหกรณ์"

นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานต่าง ๆ มาช่วย
อาทิ สาธารณสุขอำเภอมาตรวจเลือก
กรมวิชาการเกษตรมาทำเรื่องมาตรฐาน
GAP สำนักงานสหกรณ์จังหวัดสอนให้ทำ
บัญชี และพัฒนาปรับปรุงดิน ส่วนพาณิชย์
จะช่วยเรื่องตลาด โดยต้นเดือนพฤศจิกายน
ที่ผ่านมาได้พาตัวตัวแทนม้ง ไปดูตลาด
สี่มุมเมือง และตลาดศรีเมือง ราชบุรี

เพื่อหาตลาด เนื่องจากรถผักไม่สามารถ
เข้าไปขายได้ โดยไม่มีคู่ค้า

แยก "หล่มสัก" แหล่งซื้อขายใหญ่

อย่างไรก็ตาม ตลาดใหญ่ที่สุดของกะหล่ำปลี
จากภูทับเบิก คือ ตลาดสันติสุข บริเวณ
แยกหล่มสัก ซึ่งเกษตรกรแต่ละรายต่างก็
มีพ่อค้าแม่ค้าประจำที่คอยรับซื้อผลผลิต
จากไร่ โดยราคาจะขึ้นลงไม่แน่นอน แต่ที่
แน่นอนคือ ขายหมดคันรถทุกครั้ง

"จิตรา จรัสวีรกุล" ผู้จัดการตลาด
กลางผัก และผลไม้จังหวัดเพชรบูรณ์ หรือ
ตลาดสันติสุข เปิดเผยว่า ตลาดแห่งนี้เปิด
มานานกว่า 30 ปีแล้ว พื้นที่ประมาณ 10 ไร่
ถือเป็นตลาดผักและผลไม้ที่ใหญ่ที่สุด
แห่งหนึ่งในภาคเหนือ มีผักเกือบทุกชนิด

ค้าขายกันทุกวัน โดยเฉลี่ยจะมีรถขนผัก
เข้ามาที่ตลาดวันละประมาณ 300 คัน
ทั้งคันเล็ก และใหญ่ โดยตลาดจะเก็บค่าเช่า
คันละ 20-60 บาท/เที่ยว ขึ้นอยู่กับขนาด
ของรถ โดยรถขนผักที่เข้ามาตลาด 80%
เป็นรถในพื้นที่ ส่วนอีก 20% มาจากนอก
พื้นที่ อาทิ จังหวัดตาก เชียงใหม่ เป็นต้น
ขณะที่ผักและผลไม้เหล่านี้ จะกระจาย
ไปตามตลาดใหญ่ ๆ ทั่วประเทศ ไม่ว่า
จะเป็นตลาดไท ตลาดสี่มุมเมือง ตลาดที่
ขอนแก่น อุดรธานี นครราชสีมา ชลบุรี
และบรรทุกไปขายถึงภาคใต้

"รถที่มาจอดในตลาด สามารถขนผัก
ได้ประมาณ 2-2.5 ตัน ถ้าเป็นรถคันเล็ก
จะบรรทุกได้เฉลี่ยคันละ 1 ตัน แต่ละวัน
มีรถเข้ามาประมาณ 300 คัน โดยเฉลี่ยผัก
จะออกจากตลาดวันละ 300-500 ตัน ซึ่ง
คาดว่ามีความถี่หนึ่งของผักทั้งประเทศ
ตลาดแห่งนี้จะใหญ่ที่สุดในภาคเหนือ ที่
สำคัญคือเพชรบูรณ์มีความหลากหลายของ
ผักเยอะกว่าที่อื่น และผลผลิตออกทั้งปี
ตลาดจึงคึกคักทุกวัน"

จิตราบอกอีกว่า ช่วงที่ผักราคาแพงคือ
ช่วงเทศกาลกินเจ ราคากะหล่ำปลีเคยขึ้น
ไปถึงกิโลกรัมละ 10-20 บาท แต่ช่วงนี้
อยู่ที่กิโลกรัมละ 3-4 บาท ทั้งนี้ตลาดไม่
สามารถกำหนดราคาได้ อยู่ที่การตกลง
กันเองระหว่างเกษตรกรกับพ่อค้าแม่ค้า

นี่คือเส้นทางของธุรกิจกะหล่ำปลีจาก
ดอยสูงภูทับเบิก ก่อนที่จะกระจายผลผลิต
ไปสู่กันครัวทั่วไทย

ชาไทยไม่แพ้ชาติใดในโลก

ไร่ชาอุยพง ไร่ชาชื่อดังอยู่ที่บ้านพญาไพร จ.เชียงราย สุกียูนาน บูทีโฮเทล ร้านอาหารวังพุดตาล แม่สลอง

ชาผู้เออร์ของโรงงานชาวารี ได้รับความ ชาวไทยมรดกจากไร่ชาโชคจำเรียม ได้รับรางวัลทั้ง ทิวทัศน์ไร่ชาวังพุดตาล นิยมมาก เป็นชาไทยที่พัฒนาศักยภาพสู่ ในและต่างประเทศมากมาย สาगतได้อย่างดี

สมุนไพรแห่งรอยยิ้ม

> ตรีสุคนธ์

ชานั้นเล่าเท่าไรก็ไม่รู้จบฟังเท่าไรก็ไม่รู้เมื่อ มาร่วมล้อมวงกับ ดร.ดิษฐวัฒน์ แก้วกาญจนดิษฐ์ (คุณหมื่น-Steven Liu) โดยได้เน้นย้ำถึงความสำคัญและคุณประโยชน์ของชาที่มีความสำคัญกับประเทศไทยในเชิงเศรษฐกิจอุตสาหกรรมอีกชนิดหนึ่งด้วยที่ว่าชาไทยไม่แพ้ชาติใดในโลก

“จริง ๆ แล้วไทยถือเป็นประเทศที่มีวัฒนธรรมการเพาะปลูกชาเก่าแก่กว่า 700 ปี เหตุที่กล่าวเช่นนี้ เพราะว่าตอนเหนือของไทยมีการพบต้นชาเก่าแก่โบราณกระจายตัวอยู่มาก เมื่อวัดเส้นรอบวงแล้วคำนวณออกมาจะอยู่ที่ประมาณ 700 ปีขึ้นไป สำคัญคือไม่คล้ายกับการกระจายตัวตามธรรมชาติ แต่มีลักษณะการกระจายเป็นแนวเหมือนมีคนตั้งใจปลูกขึ้น

หลักฐานทางประวัติศาสตร์ก็พบได้ในลักษณะ

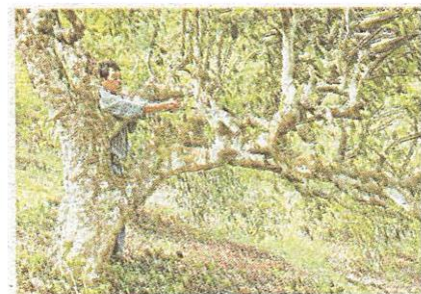
กฎหมายมังรายศาสตร์ที่เขียนขึ้นช่วงสร้างเมือง เชียงใหม่ มีอธิบายรางวัลโทษสำหรับผู้ที่ทำลายต้น “เมี่ยง” ว่าจะต้องเสียไหมปรับแสดงว่าต้นเมี่ยงหรือเหมี้ยงหรือต้นชาพันธุ์อัสสัมนั้นเมื่ออยู่ในภูมิภาคนี้ตั้งแต่ 700 ปีหรือกว่านั้นผ่านมาแล้ว

แม้ว่าเมี่ยงจะเสื่อมความนิยมลงแต่เกษตรกรก็เรียนรู้ที่จะปรับเปลี่ยนการผลิตเมี่ยงมาเป็นการผลิตใบชาแห้งอย่างชาฝรั่ง หรือเป็นชาบึงอย่างชาจีน และพัฒนาเป็นชาผู้เออร์ที่เริ่มมีจำนวนมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันพ่อค้าใบชาตัวแทนโรงงานผลิตชาในเขตมูนานก็มาตั้งร้านรับซื้อใบชาไทยกลับไปเป็นวัตถุดิบในการผลิตชาที่ประเทศจีนมากมายหลายแห่ง นี่ก็ย่อมแสดงถึงความดีมีคุณภาพของชาไทยประการหนึ่ง

ในปี พ.ศ.2518 ฝ่ายความมั่นคงมีนโยบายเพาะปลูกพืชชาทดแทนการปลูกฝิ่นในหลายพื้นที่ของเชียงราย เชียงใหม่โครงการนี้สนับสนุนโดยรัฐบาลได้หวนที่ส่งผู้เชี่ยวชาญและเมล็ดพันธุ์ชาสายพันธุ์ผสมมาเพื่อทดลองปลูกบนแผ่นดินไทยเป็นครั้งแรก ชาที่นำเข้ามานั้นเป็นพันธุ์ชาจีนซึ่งปรากฏว่า

เพาะปลูกได้ผลอย่างดีบนพื้นที่ของดอยแม่สลองทำให้เกิดสหกรณ์ใบชาแม่สลองในปี พ.ศ.2525 และเกิดการพัฒนาระบบสนับสนุนจากกรมวิชาการเกษตรอย่างต่อเนื่องเรื่อยมาจนสามารถผลิตใบชาจีนเพื่อส่งออกในระดับอุตสาหกรรมได้

สถิติจากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรแสดงให้เห็นว่า ประเทศไทยมีพื้นที่เพาะปลูกชามากกว่า 116,466 ไร่ ผลิตชาได้มากกว่า 63,707 ตัน

ต้นชาอายุมากกว่า 700 ปีของไร่ชาวารี ต.วารี อ.แม่สรวย จ.เชียงราย

ต่อปีถือว่าผลิตได้มากเป็นลำดับที่สามในกลุ่มประเทศอาเซียน รองจากเวียดนามและอินโดนีเซีย นอกจากผลิตได้มากแล้วยังส่งออกเกือบครึ่งหนึ่งของผลผลิตทั้งหมดอีกด้วย

ชาจึงเป็นสินค้าเกษตรอย่างหนึ่งที่ทำรายได้ให้กับประเทศไทยอย่างงดงาม ปัจจุบันมูลค่าของตลาดชามีสูงถึงกว่า 18,000 ล้านบาท (กลุ่มชาพร้อมดื่มบรรจุขวดมีมูลค่าประมาณ 17,500 ล้านบาท ชาใบ 400 ล้านบาท อื่นๆ 100 ล้านบาท) และมีอัตราการเจริญเติบโตมากกว่าร้อยละ 5 ต่อปีอย่างต่อเนื่อง ทำให้อุตสาหกรรมกลุ่มนี้เป็นที่น่าสนใจ เพราะระดับราคาของชาไทยเองยังอยู่ในระดับที่แข่งขันได้กับชาติผู้ผลิตชาอื่นๆ และคุณภาพดีไม่แพ้ใคร

เกษตรกรชาไร่ชาที่นั่นตั้งเดิมก็เพียงเพาะปลูกต้นชาและเก็บเกี่ยวไปขายส่งโรงงานทำชา ต่อมาก็เริ่มสร้างโรงงานชาที่มีมาตรฐานใช้เทคโนโลยีที่ดีมากขึ้นเพื่อผลิตชาได้ในปริมาณที่มากและคุณภาพดียิ่งขึ้น คุณภาพชาไทยนั้นมีบทพิสูจน์ระดับประเทศหลากหลายรายการ เช่น ชาไทยมรกต (Emerald Thai Tea) ของไร่ชาโชคจำเริญในปี พ.ศ.2557 ได้ส่งชาเข้าประกวดในงาน International Tea Appraisal 10th ที่สาธารณรัฐเช็ก (Czech republic) มีชาทั้งสี่รุ่นที่ส่งเข้าประกวดคือชาแดงจินเขียนอุหลงเบอร์ 12, ชาอุหลงเบอร์ 12, อุหลงก้านอ่อน, ชาแดงอุหลงก้านอ่อน ปรากฏว่าทั้งสี่รุ่นได้รับรางวัลเหรียญทองทั้งหมด แสดงให้เห็นแล้วว่าชาไทยมีดี

นอกจากโชคจำเริญแล้วยังมีอีกหลายๆ ไร่ชาที่ได้รับรางวัลมากมายทั้งในและต่างประเทศ เช่น สุวีรุฟ, วังพุดตาล, ฉุยพง, วาวีและอื่นๆ ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานระดับประเทศหรือต่างประเทศเช่น การตรวจรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์อาหารแก๊นิก เป็นต้น

จะเห็นได้ถึงมาตรฐานและคุณภาพของชาไทยนั้นไม่ด้อยไปกว่าใครเลย ด้านคุณภาพอีกเช่นกัน จากการประเมินผลทางวิทยาศาสตร์จะใช้การวัดค่า

**ชาผู้เออร์ผสมดอก
ชาของคอยกลาง อ.แม่
อายุ จ.เชียงใหม่ เป็น
วิวัฒนาการของชา
ไทยที่น่าสนใจและ
รสชาติดี**

**เกียรติบัตรรับรองชนะเลิศ
รางวัลเหรียญทองจากสภา
ารณรัฐเช็ก ของชาไทย
มรกต โรงงานชาโชคจำเริญ**

Total Polyphenols (TP) ทำให้ทราบว่าเป็นชาที่นั้นมีปริมาณของสารสำคัญอันเป็นประโยชน์มากน้อยเท่าใด (สาระสำคัญที่กล่าวถึงคือกลุ่มของสารต้านอนุมูลอิสระนั่นเองซึ่งมีคุณสมบัติการอักเสบของกล้ามเนื้อ ต่อต้านมะเร็งและการเสื่อมสลายของเซลล์ฯ) โดยทางสถาบันชามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ซึ่งเป็นหน่วยงานที่คอยช่วยเหลือสนับสนุนเกษตรกรชาไร่ชาเป็นผู้ให้บริการทำการตรวจวิเคราะห์

ในกรณีของชาคอยกลาง จากคอยกลาง อำเภอแม่อายุ จังหวัดเชียงใหม่ และชาวาวี จากคอยาวี จังหวัดเชียงรายมีค่า TP 27.36 และ 25.41 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าปริมาณค่าเฉลี่ยของชาจีนยี่สิบสามตัวอย่างที่ 24.5 (ข้อมูลจาก FAO) แบบนี้ยังทำให้เห็นได้ชัดเจนว่าชาไทยไม่แพ้ชาติใดในโลก ในอนาคตคงจะได้เห็นการพัฒนาของชาไทยต่อไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องหากมีการสนับสนุนที่ดีจากภาครัฐ และได้รับการอุดหนุนอย่างดีจากทางภาคเอกชน

สำคัญคือคนไทยไม่นิยมดื่มชาอย่างแท้จริง ชาไม่ใช่เครื่องดื่มหลัก แต่หวังว่าสักวันคนไทยคงมองเห็นคุณค่าประโยชน์ของชาและหันมาดื่มชากันมากขึ้น ไม่เพียงเพราะเพื่อสุขภาพกาย สุขภาพจิตที่ดีของตนเองเท่านั้น ยังเพื่ออุตสาหกรรมชาของไทยอีกด้วย

ด้วย อย่างไรก็ตามในกระบวนการผลิตชาขั้นต้นตอนในการเก็บใบชาย่อมเกี่ยวพันกับชีวิตความเป็นอยู่ของพี่น้องชาวไทยภูเขาที่มีอาชีพรับจ้างเด็ดใบชา หากเราอุดหนุนซื้อใบชาไทยก็เป็นการช่วยเหลือพี่น้องชาเขาให้ได้ประกอบอาชีพสุจริตอีกทางหนึ่ง

นอกจากการผลิตชาแล้วปัจจุบันไร่ชาต่างๆ ก็มักจะทำเป็นสถานที่ท่องเที่ยวหรือพักผ่อนเอาไว้ด้วย เพราะที่ไร่ชาที่ไร่ชาที่มีความสวยงามมากอยู่แล้วและผู้คนที่ได้มาสัมผัสต่างก็ชื่นชมถึงความบริสุทธิ์สดชื่นของธรรมชาติอย่างใกล้ชิด เป็นธุรกิจท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่น่าสนใจอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งทุกปีในหน้าหนาวที่ฟ้าในไร่ชาตามคอยต่างๆ ก็จะเต็มแน่นไปด้วยนักท่องเที่ยวที่เดินขึ้นเนินมาจากพื้นล่างเพื่อสูดรับบรรยากาศในหน้าหนาวอย่างเต็มที่ ซึ่งไร่ชาต่างๆ ยินดีต้อนรับเป็นอย่างยิ่ง

แหล่งท่องเที่ยวชื่อดังเช่น ไร่บุญรอดก็มีแปลงไร่ชาที่สวยงาม ฉุยพงก็เป็นอีกแห่งหนึ่งซึ่งนักท่องเที่ยวนิยมไปถ่ายรูป ไร่ชาวังพุดตาลที่มีสิ่งโตงโตงก็เป็นแหล่งดึงดูดนักท่องเที่ยวให้ได้ชมส่วนท่านที่อยากพักผ่อนค้างแรมในบรรยากาศไร่ชาที่แม่สลอง แนะนำโรงแรมของโชคจำเริญและวังพุดตาล บูติกโฮเทล ที่พักดี อาหารอร่อย หรือหากจะต้องการไปชมไร่ชาพื้นมีขอเชิญที่คอยาวีครับตั้งอยู่ตำบลลาวี อำเภอแม่สรวงขึ้นไปที่ร้านชาวาวีได้เลย

ขอฝากเอาไว้ว่าของไทยเรานั้นมีดี ขอให้ทุกท่านเห็นถึงความดีความงามของสินค้าไทย อย่าเพียงคิดแต่ว่าของนอกย่อมดีกว่า แต่ที่จริงไม่ได้เป็นเช่นนั้นเลย อย่างชาไทยนี้ ดีทั้งคุณสมบัติ ดีทั้งราคาอย่างนี้จะไม่ให้กล่าวหาว่าชาไทยมีดีได้อย่างไร? ช่วยกันอุดหนุนสินค้าไทยเถิดครับ ชาไทยไม่แพ้ชาติใดในโลก"

ชานอกจากจะเป็นอาหารเป็นยา เช่น ยำยอดใบชา นำชาช่วยดับกระหาย ใช้แทนยาแก้ปวดท้องได้แล้ว ชายังเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของไทยอีกประเภทหนึ่ง ควรภูมิใจและสนับสนุนชาติของไทยด้วยกันอย่างพร้อมเพรียง

เริ่มจ่ายเงินช่วยชาวสวนยางพ.ค.ปีหน้า

โพสต์ทูเดย์ กระทรวงเกษตรฯ เร่งขึ้นทะเบียนชาวสวนยาง รับไร่ละ 1,500 บาทกลางปีหน้า

แหล่งข่าวจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เปิดเผยว่า กระทรวงเกษตรฯ และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ยังไม่สามารถจ่ายเงินช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางตามมติคณะรัฐมนตรี (ครม.) วันที่ 3 พ.ย.ที่ผ่านมาได้ เนื่องจากต้องรอประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร การยางแห่งประเทศไทย กรมส่งเสริมการเกษตร และ ธ.ก.ส. เพื่อร่วมกันตั้งคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการจ่ายเงินตามโครงการ ซึ่งกำหนดให้เกษตรกรเจ้าของสวนยางที่ขึ้นทะเบียนกับกรมส่งเสริมการเกษตรไว้ 8.5 แสนครัวเรือนต้องมาแสดง

ตัว โดยจะนัดหารือกันเร็วๆ นี้ ทั้งนี้ มติ ครม.ดังกล่าวเป็นโครงการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเกษตรกรชาวสวนยาง 1,500 บาท/ไร่ ครัวเรือนละไม่เกิน 15 ไร่ โดยให้เจ้าของสวน 900 บาท และคนกรีดยาง 600 บาท/ไร่

แหล่งข่าวเปิดเผยว่า ในส่วนของคนกรีดยาง เนื่องจากเดิมที่ไม่เคยมีการขึ้นทะเบียนไว้ และเพื่อให้นโยบายสามารถเดินหน้าและจ่ายเงินได้พร้อมกัน จึงมีการกำหนดให้เจ้าของสวนที่ขึ้นทะเบียนจะต้องนำผู้กรีดยางมาแสดงตัวด้วย โดยให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน รับรองข้อเท็จจริงว่าบุคคลดังกล่าวมีอาชีพกรีดยางจริง ทั้งนี้คาดว่ากระบวนการทั้งหมดจะเสร็จและเริ่มจ่ายเงินได้ประมาณต้นฤดูเปิดกรีดยางประมาณเดือน พ.ค. 2559

สำหรับโครงการดังกล่าว ครม.อนุมัติงบประมาณ 1.31 หมื่นล้านบาท เพื่อจ่ายเงินช่วยเหลือชาวสวนยาง 1,500 บาท/ไร่ นอกจากนี้ยังได้มีการขยายระยะเวลาโครงการช่วยเหลือเกษตรกรไร่ละ 1,000 บาท ซึ่งครบกำหนดวันที่ 30 ก.ย.ที่ผ่านมา โดยให้ขยายเวลาไปถึงวันที่ 30 ธ.ค.นี้ เนื่องจากเกษตรกรยังได้เงินไม่ครบ

มาช่วยกันฟื้นฟูชาวนาไทยกันเถอะ

เจาะประเด็นร้อนนอปก.

> สรณะ: อินทนิลา

นายกสมาคมพนักงานเทศบาลแห่งประเทศไทย

ชาวนาคือ ผู้ทำนาปลูกข้าวให้เรากิน... เสียงเพลงอมตะของคาราบาว ยังแว่วอยู่ในหูของหลายๆ คน พอได้ฟังเพลง เย็นสบายชวนหาของ ท้าวบัวเงิน สบป. ลาว พลันให้คิดถึงอดีต "ชาวนาไทย" เมื่อ 30 ปีก่อนขึ้น มาในใจทันที ด้วยหลายอย่างมันได้สาบสูญไปแล้ว วันนี้องมาดูวิถีชีวิต ของชาวนาไทยปัจจุบันในอีกมุมมองหนึ่งที่หลายอาจไม่ได้คิด หรือคิดไม่ถึง ข้อมูลสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2557) ประเทศไทยมีพื้นที่ ทำการเกษตรทั้งหมด 320 ล้านไร่ เป็นพื้นที่ทำนา 149 ล้านไร่ (ร้อยละ 46) มีชาวนาเกือบสี่ล้านครัวเรือน เป็นการทำนาในเขตชลประทาน 29.6 ล้าน ไร่ (ร้อยละ 19) เป็นพื้นที่น่าน้ำฝน (นอกเขตพื้นที่ชลประทาน) 109 ล้านไร่ (ร้อยละ 73)

ผลผลิตข้าวปี 2555 ในนาราชบุรี ภาคอีสานและภาคเหนือ เฉลี่ย 614 กิโลกรัมต่อไร่ สูงกว่าพันธุ์เปรียบเทียบกับชาวดอกมะลิ 105 (471 กิโลกรัมต่อไร่) ร้อยละ 30 และให้ผลผลิตสูงสุดในภาคอีสานที่จังหวัดสุรินทร์ 628 กิโลกรัมต่อไร่ ภาคเหนือที่จังหวัดเชียงรายผลผลิต 768 กิโลกรัมต่อไร่ ข้อมูลการผลิตเดิมเขตชลประทาน 550 กิโลกรัมต่อไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 450 กิโลกรัมต่อไร่ พื้นที่นอกเขตชลประทาน ผลผลิตต่ำเพียง 350 กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อเทียบกับเวียดนามที่ได้ผลผลิตเฉลี่ย 910 กิโลกรัมต่อไร่ ถือว่า ผลผลิตข้าวไทยต่ำมาก

แบ่งชาวนาเป็นสองกลุ่ม

อันว่าชาวนาไทยนั้น แยกประเภทให้ง่ายต่อความเข้าใจเป็น 2 เขต หรือ 2 กลุ่มที่สำคัญ คือ (1) ชาวนาในเขตพื้นที่ชลประทาน ส่วนใหญ่จะ หมายถึงชาวนาในภาคกลาง เป็นเขตชลประทานลุ่มน้ำเจ้าพระยา 22 จังหวัด พื้นที่ปลูกทั้งหมด 7.5 ล้านไร่ (ร้อยละ 25 ของเขตพื้นที่ชลประทาน) สำหรับ ในภาคอื่นมีน้อย เป็นกลุ่มชาวนาที่สามารถทำนาได้ถึงปีละสามสี่หน เนื่องจากมีน้ำทำนาได้ตลอดทั้งปี และ (2) ชาวนาออกเขตพื้นที่ชลประทาน ส่วน ใหญ่จะหมายถึงชาวนาในภาคอีสานหรือภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาค เหนือ ชาวนากลุ่มนี้จะทำนาปีใช้พันธุ์ข้าวไวต่อช่วงแสง เพียงปีละหนึ่งหนทำ นั้นซึ่งมีจำนวนชาวนาที่มากกว่ากลุ่มแรก ฉะนั้น เมื่อหมดฤดูทำไร่ทำนา ชาวนา ก็ไม่มั่งงานทำ ต้องออกไปรับจ้าง ขายแรงงานตามต่างจังหวัด และกรุงเทพฯ มหานคร สำหรับน่าน้ำฝนภาคอีสานนิยมปลูกข้าวเจ้าพันธุ์ชาวดอกมะลิ 105 ในพื้นที่น้ำลุ่ม และปลูกพันธุ์ กข 15 ในพื้นที่นาดอนและดอนข้างต่อน

ชาวนาปัจจุบันแตกต่างจากชาวนาสมัยก่อน

ชาวนาสมัยก่อนอยู่กับธรรมชาติ มีทุกอย่างอยู่ตามธรรมชาติ ทำ นาลießตัวเองได้โดยไม่ต้องพึ่งสิ่งใดมาดั่งเช่นปัจจุบัน เช่น มีแรงงาน มีวัว ควาย มีที่นา ต่อมาเมื่อมีระบบพาณิชย์หรือลัทธิบริโภคนิยม (Mercan-

tilism or Consumerism) แผล่ขยายเข้ามาตามระบบทุนนิยม (Capitalism) ทำให้มีเน้นการผลิตเพื่อขาย ทำให้มีการทำนาเชิงพาณิชย์มากขึ้น เพื่อเพิ่ม ผลผลิตให้ได้ปริมาณมากๆ ขายได้เงินมากๆ ชาวนาจึงมีวิถีชีวิตที่ค่อยๆ ห่าง ไกลออกจากธรรมชาติมากขึ้นเรื่อยๆ มีการใช้เงินทุนทั้งหมดในทุกขั้นตอน การผลิต มีการพึ่งปัจจัยการผลิตอื่นที่มากขึ้น ที่นาที่ต้องเช่า การจ้างแรงงาน ทำนา ไม่ใช่วัวใช้ควาย มีการใช้เครื่องจักร เครื่องกล รถไถก็ต้องใช้น้ำมัน ต้อง ใช้สารเคมียาฆ่าแมลง ยากำจัดวัชพืช ปุ๋ยเคมี ไม่มีปุ๋ยคอกปุ๋ยธรรมชาติ เพราะ วัวควายก็ไม่มีไม่ใช้ ไม่มียู่งฉางไว้เก็บข้าวมากเหมือนดั่งแต่ก่อน เพราะมีรถ เกี่ยข้าวมากเกี่ยข้าวและบรรทุกข้าวเปลือกไปส่งขายโรงสีทั้งหมดโดยเฉพาะ ชาวนาภาคกลางที่มีการใช้ต้นทุนการผลิตที่สูง ที่ต้องจ่ายในทุกขั้นตอน การผลิต

ที่สำคัญคือ ชาวนาที่เป็นนายทุนเจ้าของที่ทำจำนวนมากมายไม่ได้ ทำนาเอง แต่เป็นชาวนาแบบใช้เงินทุนในการบริหารจัดการ เป็นลักษณะการ จ้างเช่าทำนา หรือหากทำเองก็จะเช่ามาผู้อื่นหรือเป็นชาวนารับจ้าง ฯลฯ เป็น ต้น โดยเฉพาะการทำนาในเขตพื้นที่ชลประทานภาคกลางเขตลุ่มเจ้าพระยา

ชีวิตชาวนาสมัยใหม่ยิ่งจนหนัก

ชาวนาถือว่าจนมาตลอดตั้งแต่อดีต ดังคำกล่าวที่ว่า "ทุกข์ยากไว้ วัวควายเต็มได้ถุนบ้าน" ปัจจัยการผลิตสมัยก่อนมีพร้อมทั้งแรงงาน วัวควาย ที่นา ไม่มีการใช้สารเคมี ปุ๋ย ยาฆ่าแมลง มียู่งฉางไว้เก็บข้าวไว้กิน เหลือกิน จึงขายเอาเงินมาใช้จ่าย ใช้น้ำมันปุ๋ยปลา ทากินกับสัตว์พืชผักตามธรรมชาติปลูก พืชผักไว้กินเอง ไม่มีความเดือดร้อนใด จะขาดแคลนก็เพียงเงินทองที่ไม่ มีมากมายเหมือนเศรษฐีเท่านั้น แม้ชาวนาแต่ก่อนจะจนไม่มีเงินทองแต่ก็มีความ สุขตามอัตภาพ ข้างยังสามารถส่งลูกหลานไปศึกษาเล่าเรียนในเมืองจนมีความรู้ ทำงานเป็นเจ้าคนนายคนมากมาย ก็ด้วยพ่อแม่ชาวนาจนๆ นี้แหละ

แต่ชาวนาสมัยใหม่มีการปลูกข้าวเชิงพาณิชย์ กล่าวคือ การปลูก ข้าวให้ได้มากที่สุดเพื่อขายเท่านั้น เมื่อข้าวราคาตก ก็มีผลกระทบต่อรายได้ และการดำรงชีพของชาวนา ดังมีคำกล่าวที่ว่า "ทำนาปีเหลือแต่หนี้กับซัง" ทำ นาปรังเหลือแต่ซังกับหนี้" เพราะชาวนายิ่งทำงานมากก็จนมาก เพราะต้อง ใช้เงินทุนทั้งหมดในทุกขั้นตอนดั่งกล่าวข้างต้น เมื่อเก็บเกี่ยวข้าวเสร็จก็ไม่ เหลือเงิน เพราะต้นทุนการผลิตที่สูง เช่น ข้าวที่นิยมปลูกภาคอีสาน ข้าว หอมดอกมะลิ 105 ข้าว กข 15 ข้าวเจ้าไวต่อช่วงแสง ปกติข้าวเปลือก กิโลกรัมละ 12 บาท เมื่อสีเป็นข้าวขาวจะมีราคาที่สูงขึ้นเป็นกิโลกรัมละ 40 บาทขึ้นไป แม้มีมูลค่าที่สูงขึ้น แต่เมื่อคำนวณหักต้นทุนแล้วอาจไม่คุ้ม ทุนที่ได้จ่ายไปมากแล้ว

การทำนาในภาคอีสานแถบทุ่งกุลาร้องไห้ ส่วนใหญ่เป็นนาปี ทำ นานปีละหนึ่งครั้ง เดิมชาวนาจะปลูกข้าวไว้พอกิน ไม่ขาย ต่อมานิยม ปลูกข้าวหอมดอกมะลิไว้ขาย เพราะพื้นที่เหมาะสมต่อการปลูกข้าวหอมมะลิ ที่มีกลิ่นหอมอ่อน ทานอร่อย

แต่ในเขตพื้นที่ชลประทานแถบภาคกลาง 22 จังหวัดลุ่มแม่น้ำ เจ้าพระยา เช่น ชาวนาในจังหวัดสิงห์บุรี สุพรรณบุรี จะมีการทำนาทุก หนตลอดทั้งปี ปีละสามครั้ง และจะทำถึงสี่ครั้งเมื่อข้าวมีราคา เป็นการทำนา เพื่อขายเท่านั้น สำหรับข้าวที่รับประทานครบไปซื้อจากชาวนาภาคอีสาน เพราะชาวนาภาคกลางขายข้าวที่ผลิตได้ทั้งหมด และข้าวอีสานอร่อยกว่า

ปลอดภัยมากกว่าข้าวภาคกลาง

มาปลูกข้าวที่ลดการพึ่งพาเงินเถาะ

ตั้งที่กล่าวแล้วชาวนาภาคกลางมีสองประเภทคือ ชาวนาที่เป็นนายทุนเจ้าของที่นา และชาวนาเช่าที่นาหรือชาวนาที่รับจ้างเป็นแรงงานทำนา ฉะนั้น ชาวนาที่เป็นเจ้าของที่นาในเขตชลประทาน จึงเป็นการทำนาเชิงพาณิชย์ที่ "ทำทั้งปีหรือทำตลอดปี" ใช้เงินเพื่อซื้อปัจจัยการผลิต มีการพึ่งพาต้นทุนการผลิตทุกอย่าง มีการใช้สารเคมี ไม่มีการควบคุมการใช้สารเคมี ไม่สนใจในเรื่อง "คุณภาพ" ไม่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม ทำแบบง่าย ๆ เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มากที่สุด เพื่อขายได้ในราคาที่สูง จึงเป็นการผลิตที่ต้องรีบในการเร่งผลผลิตในเกือบทุกอย่าง

ชาวนาภาคกลางมีการใช้ต้นทุนการผลิตที่สูงตั้งกล่าวแล้ว ประกอบกับการเร่งรีบเก็บเกี่ยว ข้าวไม่สุก ทำให้ข้าวมีความชื้นสูง ราคาข้าวเปลือกจึงตก ปกติชาวนาจะรับเงินค่าขายข้าวในขั้นตอนสุดท้ายเท่านั้น ฉะนั้น กรณีที่ราคาข้าวตก ผลที่เกิดขึ้นก็คือ ชาวนาต้องขาดทุน

ในกรณีที่เป็นชาวนาเช่าที่นาหรือชาวนาที่รับจ้างฯ นั้น ยังมีภาระค่าใช้จ่ายที่หนักมากขึ้นอีกคือ "ค่าเช่า" เพราะชาวนาเช่าไม่มีที่ดินของตนเอง ไม่ได้เป็นเจ้าของที่นาปัจจัยการผลิต สำหรับค่าใช้จ่ายอื่นก็ต้องพึ่งพาการจ้างด้วยเช่นเดียวกับชาวนาที่เป็นนายทุนเจ้าของที่นา ฉะนั้นในเรื่องต้นทุนการผลิตข้าวจึงไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ชาวนายังไม่มียุ้งฉางของตนเองไว้เก็บผลผลิต จึงเป็นการผลิตเพื่อขายในเชิงพาณิชย์โดยแท้จริง

โครงการประกันราคาข้าวก็ดี โครงการรับจำนำข้าวก็ดี อาจเป็นการแก้ไขปัญหาก็ได้ "ปลายเหตุ" ไม่ได้เป็นการช่วยเหลือชาวนาที่แท้จริง เพราะ "ชาวนาภาคกลางเขตลุ่มน้ำเจ้าพระยา" ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายใหญ่มีใช้ชาวนาในสายเลือดที่แท้จริง ผลประโยชน์จึงตกไปอยู่ที่นายทุนรับซื้อข้าว หรือนายทุนผู้ขายปัจจัยการผลิตหรือให้ทุนการผลิตเสียเป็นส่วนใหญ่เพราะโครงการดังกล่าวไม่ได้เป็นกลไกตามปกติของตลาด แต่เป็นการแทรกแซงกลไกของตลาด และมักมีการรั่วไหลทุจริตในโครงการเกิดขึ้นอยู่เสมอ

ข้อเสนอการแก้ไขปัญหการผลิตของชาวนา

จากข้อมูลพบว่า ชาวนากว่าร้อยละ 80 ต่างปลูกข้าวไว้ขาย เพราะชาวนาไทย "ไม่มีกลไกการตลาด" มาส่งเสริมวงจรการผลิตข้าวให้มีมูลค่าที่สูงขึ้น สำหรับเกษตรกรชาวนาที่แท้จริงคือ ชาวนาภาคอีสานมีข้อเสนอทางรอดโดย "ให้มีการจำหน่ายข้าวเองและแปรรูปข้าวด้วย" เพราะชาวนาไม่ได้เป็นผู้ประกอบการ ไม่ได้เป็นผู้แปรรูป เป็นเพียงผู้ผลิตข้าวเปลือกส่งพ่อค้าโรงสี ซึ่งเป็นนายทุน การส่งเสริมปรับเปลี่ยนให้ชาวนาเป็นผู้ประกอบการ เป็นการตัด "พ่อค้าคนกลาง" ต้องสร้าง "Brand" สินค้าข้าวของตนเองขึ้นมา เช่น ข้าวหอมดอกมะลิ ข้าวกล้อง ข้าวซ้อมมือ ข้าวปลอดภัย ข้าวดำ ข้าวไรซ์เบอร์รี่ ข้าววิ他命 ฯลฯ จึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อเพิ่มรายได้ เพิ่มมูลค่าสินค้าให้สูงขึ้น เป็นการพัฒนาสินค้าข้าวให้มี "คุณภาพ" โดยเฉพาะ "ข้าวหอมดอกมะลิ" ข้าวที่หลีกเลี่ยงจากการเก็บไว้บริโภค ก็ขายให้ได้ราคา หรือมีการแปรรูป ในรูปของแป้ง อาหารประเภทแป้งต่าง ๆ เช่น ขนมจีน เส้นหมี่ เส้นก๋วยเตี๋ยว ขนม ปาท่องโก๋ อาหารแปรรูปอื่น ๆ มีโรงสีของกลุ่มชาวนาเอง มียุ้งฉางรวมเพื่อเก็บผลผลิต มีการสร้างเครือข่ายการผลิต เครือข่ายการจำหน่าย การโฆษณา ฯลฯ รวมถึงการพัฒนา "การบรรจุภัณฑ์" ในรูปแบบแพ็คเกจที่สวยงาม เพื่อการจำหน่าย หรือของฝากของขวัญ นำชื่อนำทานแก่ผู้บริโภค เพื่อพัฒนาคุณภาพสินค้าข้าวไปสู่ตลาดโลก

ประการที่สำคัญก็คือ การผลิตต้อง "Green & Clean" ปลอดภัย

สารพิษ รักษาสีสิ่งแวดล้อม มีการใส่ใจที่นาของตนเอง มีการพัฒนาปรับปรุงดิน ไม่ทำร้ายสภาพแวดล้อมให้เสื่อมสภาพ มีสารพิษ เป็นต้น

ความคาดหวัง

อยากให้สังคมชาวนาไทยทั้งเด็ก เยาวชน ผู้ใหญ่ และคนชราได้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เป็นสังคมที่เป็นสุข (Healthy Society) มีสุขภาพจิตที่แข็งแรง เป็นพี่น้องรักใคร่กลมเกลียวกัน พึ่งพาช่วยเหลือค่าจุนซึ่งกันและกัน อยากให้มีภาพบรรยากาศเก่า ๆ ที่ได้ "ตายไปเมื่อ 30 ปีที่แล้ว" ให้พื้นกลับคืนมา ในฤดูกาลทำนามีวรรณกรรมที่สร้างสรรค์ศิลปะกิจกรรมพื้นบ้าน เพลงฉ่อย เพลงอีแซว หมอลำ เพลงลูกทุ่ง เพลงเกี่ยวข้าว เพลงรำวง มีประเพณีขอบคุนแม่พระโพสพ มีหุ่นโลก มีการลงแขกทำนา ทำบุญข้าว ทำขวัญข้าว เด็กๆ วิ่งเล่นกันในท้องนาท้องทุ่งฯ ซึ่งเป็นบรรยากาศเก่าเก็บในอดีตที่เลือนหายไป ด้วยการผลิตใน "เชิงพาณิชย์" ที่เน้นการผลิต ไม่ใส่ใจการผลิตการเกษตรที่มี "คุณภาพ" ลืมวัฒนธรรม ลืมสิ่งแวดล้อม ใช้เทคโนโลยีมาฆา ลืมธรรมชาติ ไม่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม ไม่เลี้ยงวัวควาย ไม่มีปุยคอก ชีวิตธรรมชาติแบบเดิม ๆ ที่สูญหายไปจะได้หวนคืนกลับมา ไม่นั่นเรื่องทุนนิยม ให้หันมาดำเนินชีวิตตามรอยพระยุคลบาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวตามหลักปรัชญา "เศรษฐกิจพอเพียง" (Sufficiency Economy)

อึ่ง คนไทยมีวัตถุดิบมาก ควรที่ सरकार ในการเพิ่มมูลค่าสินค้าการผลิตด้วยการแปรรูปที่มากขึ้น ตัวอย่างเช่น ประเทศญี่ปุ่นไม่มีวัตถุดิบเลย แต่กลับนำวัตถุดิบจากประเทศอื่นมาผลิต แปรรูปเป็นสินค้าทำอาหาร ทำขนมขายจนมีชื่อเสียง หากเราไม่บริหารจัดการสินค้าโดยเฉพาะในเรื่องสิ่งแวดล้อม สิ่งเหล่านี้จะย้อนกลับมาทำลายคุณภาพชีวิตของเราให้ด้อยลงในที่สุด เพราะคนจนต้องซื้ออาหารที่ทำลายสุขภาพราคาถูกที่มาจากขั้นตอนการผลิตที่ไม่ใส่ใจธรรมชาติ มีสารพิษตกค้างจากการใช้สารเคมี แต่คนรวยหรือคนที่มีรายได้ฐานะดีก็จะเลือกบริโภคสินค้าอาหารที่ใส่ใจธรรมชาติ ทานอาหารที่ปลอดภัยปลอดสารพิษ ที่มีราคาค่อนข้างสูงกว่า

ผู้เขียนฝันใฝ่อยากเห็น โครงการเกษตรประณีต 1 ไร่ไม่จน (หรือเกษตรประณีต,สวนเกษตรในฝัน) โครงการ 1 ไร่ ได้ 1 แสน (ข้าวอินทรีย์) โครงการเศรษฐกิจพอเพียง โครงการเกษตรแบบพอเพียง โครงการปลูกพืชผักปลอดสารพิษ โครงการสร้างยุ้งฉางรวม โครงการฟื้นฟูการเลี้ยงวัวเลี้ยงควายเพิ่มการมีปุยคอกมูลสัตว์ ฯลฯ ทั้งนี้เป้าหมายเพื่อสร้าง "สังคมผู้บริโภค" ให้มีมากขึ้น ให้มากกว่า "สังคมผู้ผลิต" เหมือนดังเช่นประเทศญี่ปุ่นปัจจุบัน ให้มีความสมดุลในอุปสงค์อุปทาน (Demand & Supply) โดยให้มีผู้บริโภคในปริมาณจำนวนที่มากขึ้น มิใช่มีแต่ผู้ผลิตที่ผลิตสินค้าขึ้นมามากมายแต่ขายจำหน่ายไม่ได้เพราะไม่มีคุณภาพ ไม่ใส่ใจธรรมชาติและไม่มีผู้บริโภค

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า มุมมองในแนวคิดนี้ คงเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพชาวนาไทยให้ลืมตาอ้าปากได้ตามสมควร ■

พีมาร์ทซูเปอร์สโตร์ ประกาศเป็นสปอนเซอร์ บุรีรัมย์ ยูไนเต็ด

พีมาร์ทซูเปอร์สโตร์ เปิดศูนย์ค้าส่งอาหารแช่แข็งและอาหารสดครบวงจรสาขาล่าสุดที่จังหวัดบุรีรัมย์ เห็นหน้าขยายฐานลูกค้าภาคตะวันออกเฉียงเหนือเต็มรูปแบบ พร้อมเปิดตัวเป็นผู้สนับสนุนอย่างเป็นทางการให้กับสโมสรฟุตบอลบุรีรัมย์ ยูไนเต็ด

นายประกร มหากิจโกศล ประธานกรรมการบริหาร บริษัท พีมาร์ทซูเปอร์สโตร์ จำกัด ผู้นำด้านการผลิต นำเข้า และจำหน่ายอาหารสดและอาหารแช่แข็งครบวงจรกล่าวว่า การเปิดตัวพีมาร์ทซูเปอร์สโตร์สาขาสุดท้ายที่จังหวัดบุรีรัมย์ นับเป็นสาขาที่ 9 หลังจากเปิดตัวไปแล้ว 8 สาขาในจังหวัดเชียงใหม่ ขอนแก่น อุดรธานี อุบลราชธานี สกลนคร สุรินทร์ และนครราชสีมา ซึ่งได้รับการตอบรับที่ดีมาอย่างต่อเนื่องหลังจากเปิดตัวสาขาแรกที่เชียงใหม่เมื่อปลายปี ภายใต้คอนเซ็ปต์ พีมาร์ทสด สะอาดทุกวัน

นอกจากการเปิดตัวสาขาสุดท้ายแล้ว พีมาร์ทซูเปอร์สโตร์ ยังเปิดตัวในฐานะผู้สนับสนุนอย่างเป็นทางการให้

กับสโมสรฟุตบอลบุรีรัมย์ ยูไนเต็ด โดยได้รับเกียรติจากมีวทยา จันทรธลอง รองผู้ว่าราชการจังหวัดบุรีรัมย์ และเนวิน ชิดชอบ ประธานสโมสรฟุตบอล บุรีรัมย์ ยูไนเต็ด ให้การต้อนรับและร่วมแสดงความยินดี ภายในงานยังมีนักเตะตัวจริงทั้ง 11 คน มาร่วมกิจกรรมและแจกลูกฟุตบอลรุ่นลิมิเต็ดอี디션ของทางพีมาร์ทให้กับแฟนบอลด้วย

ซ้ายไปขวาคือประกร มหากิจโกศลและเนวิน ชิดชอบ

การเปิดสาขาหนองคายเป็นส่วนหนึ่งของแผนธุรกิจที่มุ่งขยายสาขาในพื้นที่ต่างจังหวัดโดยเฉพาะในภาคเหนือและภาคอีสานเป็นหลัก เนื่องจากเป็นพื้นที่ห่างไกลจากวัตถุดิบอาหารสดโดยเฉพาะอาหารทะเล ทั้งยังมีความต้องการบริโภคเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วง 4-5 ปีที่ผ่านมา ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายเป็นกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม ภัตตาคาร ร้านอาหาร กลุ่มตัวแทนจำหน่าย และ

กลุ่มลูกค้าปลีกทั่วไป รวมทั้งกลุ่มลูกค้าจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยมีระบบขนส่งด้วยรถบรรทุกคอนเทนเนอร์แช่เย็นที่สามารถรองรับความต้องการของลูกค้าได้อย่างเพียงพอ เพื่อรองรับการเปิดตัวประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จากสถิติการบริโภคเนื้อสัตว์ของไทย ในรายงานสถานการณ์สินค้าเกษตรที่สำคัญและแนว

โน้มปี 2558 โดยสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระบุว่า การบริโภคเนื้อไก่ของไทยในปี 2557 มีปริมาณ 1.09 ล้านตัน และคาดว่าจะเพิ่มเป็น 1.11 ล้านตันในปี 2558 คิดเป็นร้อยละ 2.03 ในขณะที่การบริโภคเนื้อสุกรของไทยในปี 2557 มีปริมาณ 0.973 ล้านตัน โดยคาดว่าจะปริมาณการบริโภคในปี 2558 จะเป็น 0.999 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วคิดเป็นร้อยละ 2.67

โดยที่ผ่านมา พีมาร์ทซูเปอร์สโตร์ จัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาดและโปรโมชั่นมาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งยังได้ชาคริต แย้มนาม มาเป็นแบรนด์แอมบาสเดอร์ เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายสร้างการรับรู้และจำในแบรนด์พีมาร์ทได้มากขึ้น ในไตรมาสที่ 4 ของปีนี้ นอกจากการจำหน่ายอาหารแช่แข็งประเภทเนื้อสัตว์ทั้งเนื้อหมู เนื้อวัว เนื้อไก่ และอาหารทะเล ที่มีความสด สะอาดปลอดภัยด้วยระบบการจัดเก็บและขนส่งสินค้าที่ได้มาตรฐาน พีมาร์ทซูเปอร์สโตร์ ยังมีการขยายไลน์สินค้าให้ครบวงจรมากยิ่งขึ้น ด้วยการเพิ่มการจำหน่ายสินค้ากลุ่มเครื่องครัว และบรรจุภัณฑ์แบบใช้แล้วทิ้งเพื่อเพิ่มความสะดวกให้กับผู้ประกอบการรายย่อยอีกด้วย

ดม ชาติ ลึก

Khom Chad Luek
Circulation: 900,000
Ad Rate: 2,200

Section: First Section/เกษตร/ทำมาหากิน

วันที่: จันทร์ 16 พฤศจิกายน 2558

ปีที่: 15

ฉบับที่: 5140

หน้า: 7(บน), 10

Col.Inch: 81.72

Ad Value: 179,784

PRValue (x3): 539,352

ศิลป์: สีสี่

หัวข้อข่าว: จับตาดตลาดกล้วยหอมทอง พืชเศรษฐกิจที่กำลังเติบโต

จับตาดตลาดกล้วยหอมทอง พืชเศรษฐกิจที่กำลังเติบโต

(จากซ้าย) สุวิทย์ กิ่งแก้ว-มานะ บุญสร้าง

กล้วยหอมทองพร้อมส่งเซเว่นฯ

ปัจจุบันกล้วยหอมกลายเป็นพืชเศรษฐกิจที่น่าสนใจ สามารถสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรผู้ปลูกได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทำให้ราคากล้วยหอมพุ่งขึ้นเกือบเท่าตัวเมื่อเทียบกับปีที่ผ่าน มา จะเห็นจากราคาขายปลีกตามท้องตลาด จากเดิมราคาผลละ 3 บาท ปัจจุบันราคาอยู่ที่ละ 5-12 บาท

หากดูข้อมูลจากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (สศก.) ระบุว่า ในปี 2556 ประเทศไทย มีพื้นที่ปลูกกล้วยหอมทั้งประเทศ 86,270 ไร่ ส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ของภาคกลาง โดยเฉพาะ จ.ปทุมธานี มีพื้นที่ปลูกมากที่สุด 14,170.5 ไร่ ตามด้วย จ.เพชรบุรี 8,956 ไร่ ชุมพร 8,507 ไร่ สระบุรี 3,997 ไร่ และหนองคาย 3,254 ไร่ มีผลผลิตรวม 234,220 ตัน ใช้น้ำบริโภคภายในประเทศ 232,689 ตัน ส่งออกต่างประเทศ 1,531 ตัน

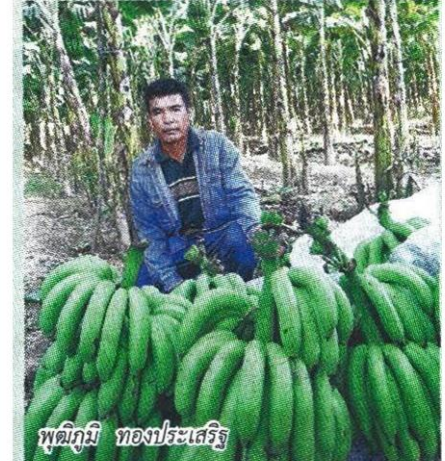
สอดคล้องกับข้อมูลจากสำนักเกษตรจังหวัดปทุมธานี ระบุว่า ที่ผ่านมามีพื้นที่การปลูกกล้วยหอมใน จ.ปทุมธานี มีประมาณ 1.5 หมื่นไร่ โดยในปี 2557 มีพื้นที่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตกว่า 9,000 ไร่ ได้ผลผลิตไร่ละ 5 ตัน ตลาดหลักส่วนใหญ่จะเป็นที่สี่มุมเมือง ตลาดไท โมเดิร์นเทรด และอีกส่วนหนึ่งส่งจำหน่ายในร้านสะดวกซื้อ หรือคอนวีเนียนสโตร์ โดยเฉพาะร้านสะดวกซื้อเซเว่นอีเลฟเว่น ที่มีความต้องการกล้วยหอมทองคุณภาพวันละถึง 1 แสนผล

ทั้งนี้ นายสุวิทย์ กิ่งแก้ว รองกรรมการผู้จัดการอาวุโสบริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน) ผู้บริหารเซเว่นอีเลฟเว่น ร้านอิมสะดวกของคนไทย กล่าวว่า ปัจจุบันบริษัทมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนสินค้าจากผู้ประกอบการขนาดกลางและเล็ก หรือเอสเอ็มอี ที่สามารถผลิตสินค้าได้คุณภาพมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับจากประชาชนมา โดยตลอด เพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าให้แก่ผู้ประกอบการเหล่านี้ และผู้บริโภคจะสามารถ

หาซื้อได้ทั่วประเทศผ่านสาขาเซเว่นฯ ที่มีอยู่กว่า 8,600 สาขา

นอกจากนี้ มีบริษัท ทเวนต์ไฟร์ซ้อปิ้ง จำกัด เปิดช่องทางการจำหน่ายผ่านนิตยสารเซเว่นแค็ตตาล็อก ร้านสาขา ศูนย์บริการลูกค้าสัมพันธ์ และอีคอมเมิร์ซ ซึ่งสามารถรองรับความต้องการของผู้บริโภคยุคใหม่ ซ้อปิ้งสะดวกตลอด 24 ชั่วโมง ในจำนวนนี้มีสินค้าเกษตรจำพวกกล้วยหอมทองมาจำหน่ายร้านเซเว่นฯ ปริมาณวันละเกือบ 1 แสนลูก และมีเป้าหมายที่จะจำหน่ายเพิ่มขึ้นให้ได้กว่า 1 แสนผล

ล่าสุด บริษัทได้พาสื่อมวลชนเปิดบ้านเยี่ยมชมสินค้าผลผลิตกล้วยหอมทอง ของสหกรณ์การเกษตรท่ายาง จำกัด จ.เพชรบุรี ซึ่งเป็นแหล่งผลิตกล้วยหอมขนาดใหญ่อันดับสองของประเทศ ที่สามารถผลิตกล้วยหอมทอง ได้ตรงกับ

พุดธิภูมิ ทองประเสริฐ

คม ชัด ลึก

Khom Chad Luek
Circulation: 900,000
Ad Rate: 2,200

Section: First Section/เกษตร/ทำมาหากิน

วันที่: จันทร์ 16 พฤศจิกายน 2558

ปีที่: 15

ฉบับที่: 5140

หน้า: 7(บน), 10

Col.Inch: 81.72

Ad Value: 179,784

PRValue (x3): 539,352

คลิ๊ป: สีสี่

หัวข้อข่าว: จับตาดตลาดกล้วยหอมทอง พี่ชเศรษฐกิจที่กำลังเติบโต

ความต้องการของผู้บริโภคยุคใหม่ที่มีพฤติกรรมเปลี่ยนไปเน้นความสะดวก รับประทานครั้งละ 1 ผล และชอบกล้วยหอมในลักษณะสุกก่ำถึงพอดี เปลือกมีสีเหลืองมากกว่าเขียว ซึ่งการจำหน่ายกล้วยลูกเดียวจึงกลายเป็นกระแสนิยมของคนไทยสังเกตได้จากปริมาณกล้วยหอมทองที่จำหน่ายผ่านเซเว่นฯ ที่มียอดขายเพิ่มขึ้นทุกวัน

ด้าน นายเสน่ห์ สรรพคง ประธานสหกรณ์การเกษตรท่าทราย จำกัด กล่าวว่า สหกรณ์การเกษตรท่าทราย ก่อตั้งมาตั้งแต่ปี 2509 มีสมาชิกที่เป็นเกษตรกรราวๆ 360 ครอบครัว ส่วนใหญ่ปลูกกล้วยในพื้นที่กว่า 2,700 ไร่ โดยเฉพาะกล้วยหอมทอง ในจำนวนนี้มีเกษตรกรที่ร่วมโครงการปลูกกล้วยหอมปลอดสารพิษเพื่อส่งออกและส่งให้เซเว่นฯ จำนวน 300 ราย ในพื้นที่ 1,200 ไร่ ส่งออกไปยังประเทศญี่ปุ่นเดือนละ 15 ตัน ที่เหลือขายภายในประเทศโดยเฉพาะผลิตส่งให้ร้านสะดวกซื้อเซเว่นอีเลฟเว่น เป็นต้น

ส่วน นายมานะ บุญสร้าง หัวหน้าฝ่ายการตลาด สหกรณ์การเกษตรท่าทราย จำกัด กล่าวว่า ตลอดระยะเวลาเกือบ 50 ปี ที่ธุรกิจของสหกรณ์ดำเนินงานหลากหลาย อาทิ รับฝากเงินออมทรัพย์, สินเชื่อในโครงการต่างๆ โดยเฉพาะสินเชื่อเพื่อการเกษตร, บริการ (ตลาดกลางการเกษตร ผักและผลไม้) และธุรกิจที่ส่งเสริมเกษตรกรท้องถิ่น โดยรวบรวมผลผลิตกล้วยหอมทอง กล้วยไข่ กล้วยน้ำว้า โดยส่งเสริมสมาชิกกลุ่มเรียนรู้วิธีการปลูก ดูแล เก็บเกี่ยว และมีการตรวจเยี่ยมสมาชิกต่อเนื่อง

กระทั่งในปี 2556 ที่ผ่านมามองเห็นว่าพฤติกรรมผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงไปเน้นคุณภาพ สะดวก รวดเร็วและพร้อมรับประทานได้ทันที การขายกล้วยเป็นหวี ทำให้ผู้บริโภคหลายคนรับประทานไม่ทัน จึงได้ลองเสนอขายกล้วยหอมทองในร้านเซเว่นฯ แบบบรรจุใส่ถุงลูกเดียว โดยช่วงแรกส่งขายเซเว่นฯ วันละ 900 ผล ล่าสุดปีนี้มีปริมาณการ

ส่งจำหน่ายเติบโตวันละ 2.8 หมื่นผล หรือประมาณวันละ 4-5 ตัน ภายใต้เครื่องหมายการค้า “อิม ท้อง” ปีหน้าตั้งเป้าส่งขายในเซเว่นฯ 3.5 หมื่น ตัน เนื่องจากยอดจำหน่ายผ่านร้านเซเว่นฯ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

“ตอนนี้สหกรณ์ท่าทราย ค่อยๆ เติบโตอย่างมั่นคง การปลูกกล้วยหอมทองคุณภาพดีที่ส่งจากสวนทุกลูก ผู้บริโภคผ่านร้านเซเว่นฯ เป็นหลักกว่า 80% ส่งออกราว 10% ที่เหลือส่งตลาดล่างและแปรรูป ทำเป็นขนมเค้ก เป็นต้น และหลังจากที่ส่งขายให้เซเว่นฯ แล้ว ทำให้ราคากล้วยหอมทองราคาดีขึ้น ส่งผลให้เกษตรกรในท้องถื่นมีรายได้ที่มั่นคง” นายมานะ กล่าว

ขณะที่ นายพุดธิภูมิ ทองประเสริฐ เจ้าของสวนกล้วยบ้านท่าทุ่งแฝก ต.ท่าคอย อ.ท่าทราย จ.เพชรบุรี บอกว่า มีที่ทำกิน 15 ไร่ เดิมปลูกมะนาวเห็นว่า มีปัญหาหลายอย่างโดยเฉพาะเรื่องของโรค พอดีทางสหกรณ์การเกษตรท่าทราย มีการส่งเสริมปลูกกล้วยหอมทอง และประกันราคาที่เป็นโลกริมละ 13 บาท จึงตัดสินใจปลูกกล้วยหอมทอง 10 ไร่ สร้างกำไรสุทธิอยู่ที่ไร่ละ 3 หมื่นบาท/ปี ล่าสุดมีการปรับราคาประกันที่ 14 บาท เนื่องจากตลาดต้องการสูงขึ้น ถือเป็นราคาที่เกษตรกรอยู่ได้

อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการธุรกิจเอสเอ็มอีที่สนใจนำสินค้าเข้ามาจำหน่ายที่เซเว่นอีเลฟเว่น สามารถติดต่อบริษัทได้หลายช่องทาง อาทิ เว็บไซต์ www.cpall.co.th หรือ www.7eleven.co.th และติดต่อผ่านทางสำนักจัดซื้อของเซเว่นฯ เบอร์โทรศัพท์ 0-2677-9000

● ตมณัส กาใจ ●

วันพระบิดาฝนหลวง

พล.อ.ฉัตรชัย สาริกัลยะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พร้อมด้วย อธิบดีกรมฝนหลวงและการบินเกษตร เยี่ยมชมนิทรรศการเฉลิมพระเกียรติ “60 ปี พระบิดาแห่งฝนหลวง” “พระมหากษัตริย์คุณพ่อแห่งแผ่นดิน” “จากหยาดน้ำฟ้าถึงเศรษฐกิจพอเพียง สุวิถีเกษตรยั่งยืน” และนิทรรศการ “ใช้น้ำอย่างรู้คุณค่า ถวายพ่อของแผ่นดิน” ของ 19 หน่วยงาน ณ ลานอเนกประสงค์ อาคารรัฐประศาสนภักดี ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

อธิปไตยกรมชลฯ พร้อมรับนโยบายรัฐบาล ปราบปรามความไม่โปร่งใสในองค์กร

จากมติกรม. ที่เห็นชอบตามที่ พล.อ.ฉัตรชัย สาริกัลยะ รมว.เกษตรและสหกรณ์ เสนอแต่งตั้ง นายสุเทพ น้อยไพโรจน์ รองอธิบดีกรมชลประทาน เป็นอธิบดีกรมชลประทานคนใหม่ นั้น หลังการรับตำแหน่งอธิบดีคนใหม่มีมาตรการพร้อมรับและสนองนโยบายรัฐบาลในการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในองค์กรอย่างเต็มที่ ซึ่งปัจจุบันการทุจริตคอร์รัปชันมีหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการรับเงิน, การละเมิดระเบียบราชการ, การแต่งตั้งโยกย้ายที่ไม่เป็นธรรม, การหาประโยชน์ส่วนตัว, การใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ไม่ถูกต้องหรือความไม่ชอบมาพากลในการนำงบประมาณของแผ่นดินไปใช้ไม่สมเหตุสมผล ซึ่งปัญหาทั้งหมดจะต้องมีการปิดกั้นและมีการตรวจสอบอย่างตรงไปตรงมา เพื่อให้ความเป็นธรรมทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องด้วย

ปัญหาของคอร์รัปชันเกิดขึ้นได้เพราะมี 3 ประสานผลจากชาติ คือ นักการเมืองเลว ข้าราชการโกงกินและผู้ประกอบการที่ไม่รับผิดชอบ ที่สำคัญคือข้าราชการที่เป็นข้อต่อของวงจรคอร์รัปชัน ซึ่งถ้าข้าราชการที่มีอำนาจใช้ดุลพินิจมีความรับผิดชอบบ้านเมืองก็อยู่รอด แต่ถ้าเมื่อวันหนึ่งฝ่ายการเมืองที่ไม่ยึดมั่นความถูกต้องเข้ามาและบันดลทุกอย่างให้ข้าราชการได้ ข้าราชการประจำก็คล้อยตาม แต่ข้าราชการที่ดีมักถูกกลั่นแกล้งให้ออกจากระบบราชการ ฉะนั้นแนวทางแก้ไขสิ่งที่สำคัญคือ 1. ใช้การลงโทษ แม้กระบวนการยุติธรรมวันนี้คนไม่กลัว แต่ต้องมีกรณีโทษให้คนเกรง 2. วิธีการเชิงป้องกันเป็นวิธีการที่ดีแต่ทำยาก ต้องปลูกฝังอุดมการณ์ จิตสำนึกของข้าราชการให้มีคุณธรรมจริยธรรม และต้องปรับการทำงานให้มีความชัดเจน โปร่งใส ตรวจสอบได้

การให้ความสำคัญกับแก้ไขการทุจริตคอร์รัปชันนั้น ถือเป็นวาระแห่งชาติ และเป็นหัวใจสำคัญของปฏิรูปประเทศ เพราะการทุจริตคอร์รัปชันสะสมมานานทำให้เกิดความวุ่นวายทางการเมืองเกิดความแตกแยกของคนในชาติ นับวันยิ่งรุนแรงมาก ทำให้ขาดความเชื่อมั่นในสายตาท่างชาติ หน่วยงานรัฐและเอกชน ตลอดจนทรัพยากรประเทศไปอยู่กับต่างชาติหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ทั้งที่ควรเป็นของคนไทยทั้งชาติ รัฐบาลถือเป็นประเด็นแรกที่ต้องแก้ไขเร่งด่วนให้มีผลเป็นรูปธรรม หากปล่อยไว้จะสร้างค่านิยมผิดๆ ให้เยาวชน แต่ลำพังรัฐบาลอย่างเดียวไม่สามารถแก้ปัญหาได้ทั้งหมด ต้องอาศัยทุกภาคส่วนสร้าง และระบบ ข้าราชการเองก็ต้องยึดแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ยึดหลักธรรมาภิบาล ทุกขั้นตอนต้องโปร่งใส ตรวจสอบได้ ไม่เอื้อประโยชน์กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ประชาชนเองก็อย่าเห็นเฉยต่อการทุจริต หากอยากให้ประเทศไทยมีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมประเทศต่างๆ ก็ต้องช่วยกันแก้ไข ปัญหาทุจริตคอร์รัปชันให้หมดไป เพื่อความมั่งคั่ง มั่นคงและยั่งยืนประเทศชาติสืบไป

สทกรรมโคนมไทยมิลค์ จำกัด คุมเข้มกระบวนการผลิตนมป้อนสู่ 'นมโรงเรียน'

สก๊อปพิเศษ

ภายหลังจากที่พลเอกฉัตรชัย สาริกัลยะ รมว.เกษตรและสหกรณ์ ได้วางแนวทางในการพัฒนาโครงการอาหารเสริม(นม)โรงเรียน โดยตั้งเป้าที่จะพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพและมาตรฐานนมโรงเรียนให้สูงขึ้น เริ่มตั้งแต่การเพิ่มความเข้มข้นของนม (Tatal solid) ของนมที่จะเข้าสู่การผลิตนมโรงเรียน จากปัจจุบันอยู่ที่ระดับ 11.5% จะต้องเพิ่มเป็น 12.5% และฟาร์มของเกษตรกรที่ส่งนมเข้าร่วมโครงการจะต้องผ่านมาตรฐาน GAP เพื่อปรับปรุงคุณภาพนมน้ำนมให้ดียิ่งขึ้น และต้องลดค่าเซลล์เม็ดเลือดขาวในน้ำนม (Somatic cell count) จากมาตรฐานเดิมที่กำหนดไม่เกิน 1 ล้านเซลล์ ให้เหลือไม่เกิน 500,000 เซลล์ ซึ่งทุกมาตรการจะต้องดำเนินการให้ได้ภายในปี 2560

ขณะที่แหล่งผลิตน้ำนมดิบป้อนสู่โครงการนมโรงเรียนส่วนหนึ่งเป็นผลผลิตที่ส่งมาจากสหกรณ์โคนม ปัจจุบันมีสหกรณ์โคนมจำนวน 101 แห่ง กระจายอยู่ทั่วประเทศ จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่เป็นสมาชิกในระบบสหกรณ์โคนมรวม 19,495 คน สหกรณ์ที่มีโรงงานแปรรูปน้ำนมดิบจำนวน 27 แห่ง เป็นโรงงานผลิตนม UHT 9 แห่ง และโรงงานนมพาสเจอร์ไรซ์ 18 แห่ง กำลังการผลิต 1,944.17 ตันต่อวัน

ทั้งนี้กรมส่งเสริมสหกรณ์ได้มีหนังสือถึงสหกรณ์จังหวัด 35 จังหวัดที่กำกับดูแลสหกรณ์โคนม ให้กำกับสหกรณ์โคนมทุกแห่งพัฒนากระบวนการผลิตนมและควบคุมสมาชิกสหกรณ์ให้ผลิตน้ำนมดิบที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน ปลอดภัยต่อผู้บริโภค เนื่องจากสหกรณ์โคนมมีหน้าที่ในการผลิตนมเพื่อป้อนสู่ตลาดและเป็นส่วนต้นทางของการผลิตนมโรงเรียนจึงควรตระหนักถึงความสำคัญในทุกขั้นตอนของกระบวนการผลิตเพื่อให้ได้นมที่มีคุณภาพมีการวางระบบการผลิตและการ

ตรวจสอบคุณภาพของนมที่เข้มข้นยิ่งขึ้น

และเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2558 ที่ผ่านมา ดร.วิณะโรจน์ ทรัพย์ส่งสุข อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ พร้อมคณะได้ลงพื้นที่อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี เพื่อตรวจเยี่ยมกระบวนการผลิตน้ำนมดิบและระบบตรวจสอบคุณภาพของสหกรณ์โคนมไทยมิลค์ จำกัด ซึ่งเป็นสหกรณ์โคนมที่ดำเนินธุรกิจรวบรวมและจำหน่ายน้ำนมดิบมาตั้งแต่ปี 2530 ปัจจุบันมีสมาชิก 1,223 ราย จำนวนโคนมของสมาชิก 21,404 ตัว มี

ศูนย์รวบรวมน้ำนมดิบและเครื่องจักรอุปกรณ์ที่สามารถรองรับปริมาณน้ำนมดิบได้วันละไม่น้อยกว่า 200 ตัน นมที่รวบรวมมาจากฟาร์มสมาชิกในแต่ละวัน เมื่อส่งถึงศูนย์รวบรวมน้ำนมดิบของสหกรณ์ฯก็จะเข้าสู่กระบวนการตรวจสอบคุณภาพ ชั่งน้ำหนักและการรักษาคุณภาพนมตามมาตรฐานการผลิต นมส่วนหนึ่งจะป้อนเข้าสู่โรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์นมเป็นนมพาสเจอร์ไรซ์และนมพร้อมดื่ม UHT เพื่อจำหน่ายให้กับโครงการอาหารเสริม(นม)โรงเรียน วันละ 50 ตัน และผลิตเป็นนมพาณิชย์ จำหน่ายในพื้นที่ ส่วนที่เหลือจะขนส่งไปยังโรงงานแปรรูปนมที่เป็นคู่ค้าของสหกรณ์ฯ

ธุรกิจการรวบรวมและจำหน่ายน้ำนมดิบของสหกรณ์ฯ ได้ผ่านการรับรองมาตรฐานการผลิต GMP และระบบ ISO 9001 2008 ฮาลาล และ HACCP ปริมาณน้ำนมดิบที่สหกรณ์รวบรวมจากสมาชิกในแต่ละเดือนเฉลี่ย 4,000 ตัน มูลค่ากว่า 70 ล้านบาท หรือปีละประมาณ 850 ล้านบาท ขณะเดียวกันอาหารสัตว์นับเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการเลี้ยงโคนม ซึ่งจะส่งผลให้โคนมมีสุขภาพดี ผลิตน้ำนมได้คุณภาพตามมาตรฐานให้ปริมาณผลผลิตต่อตัวมากและคุ้มค่ากับการลงทุน ในปี 2546 สหกรณ์ฯ ได้จัดตั้งโรงงานผลิตอาหารสัตว์ เพื่อผลิตอาหารสำหรับเลี้ยงโคนมประเภทต่างๆ พร้อมทั้งจัดตั้งศูนย์ผลิตอาหารสัตว์ feed center ผลิตโดยระบบอัตโนมัติและจัดส่งอาหารสัตว์ถึงฟาร์มเกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรมีอาหารสัตว์ที่มีคุณภาพดีเพียงพอสำหรับนมสำหรับการเลี้ยงโคนมตลอดฤดูกาล และในปี 2558 ได้ริเริ่ม

ผลิตอาหารผสมสำเร็จรูป มีอาหารสัตว์มากกว่า 15 ชนิด เพื่อให้เหมาะสมกับโคนมในแต่ละช่วงอายุซึ่งช่วยลดต้นทุนในการเลี้ยงโคนมของสมาชิก ส่งผลให้โคมีผลผลิตที่สูงขึ้น มีน้ำนมดิบมีคุณภาพดีขึ้น ซึ่งธุรกิจนี้ช่วยสร้างความเข้มแข็งให้แก่สหกรณ์ และยังเป็นแหล่งรับซื้อวัตถุดิบของเกษตรกรในพื้นที่ต่างๆ เช่น ข้าวโพด มันสำปะหลัง ถั่วเหลือง รำข้าว กากปาล์ม เป็นต้น

ดร.วิณะโรจน์ ทรัพย์ส่งสุข กล่าวว่า น้ำนมดิบที่ผลิตโดยสหกรณ์โคนมนั้น คิดเป็น 1 ใน 3 ของปริมาณนมทั้งประเทศ สิ่งที่ต้องการผลักดันคือ สร้างความเชื่อมั่นต่อผู้บริโภคได้เห็นว่านมที่ผลิตโดยสหกรณ์โคนมนั้นเป็นนมที่มีคุณภาพ ซึ่งจากการเยี่ยมชมกระบวนการผลิตนมของสหกรณ์โคนมไทยมิลค์ จำกัด นับได้ว่าเป็นสหกรณ์ตัวอย่างที่มีระบบการผลิตนมได้มาตรฐาน มีระบบการตรวจสอบคุณภาพนมก่อนที่จะเข้าสู่กระบวนการแปรรูปเป็นนมพร้อมดื่มโดยจะต้องคำนึงถึงคุณภาพ สุขอนามัยและความปลอดภัยของผู้บริโภคเป็นสิ่งสำคัญ และยึดสโลแกน "นมของเกษตรกรไทยเพื่อคนไทย" พร้อมทั้งสนองตอบนโยบาย รมว. เกษตรและสหกรณ์ที่ต้องการให้เด็กไทยได้บริโภคนมที่มีคุณภาพ

"สหกรณ์โคนม ถือเป็นต้นทางของการผลิตนมป้อนสู่ตลาด ดังนั้น คุณภาพของนมที่จะเข้าสู่การแปรรูปเป็นนมโรงเรียนจะต้องได้มาตรฐาน มีการกำกับดูแลที่เข้มข้นเพื่อป้องกันปัญหาเรื่องนมโรงเรียนบูดเสียหรือไม่มีคุณภาพ และต้องเริ่มตั้งแต่ระบบการผลิตของสหกรณ์ ซึ่งจะช่วยลดปัญหานี้ลงได้ ดังนั้น ภารกิจสำคัญของสหกรณ์โคนมทั่วประเทศคือการผลิตนมที่มีคุณภาพให้กับเด็กและเยาวชนตัวเล็กๆในสังคม เพื่อให้มีสุขภาพแข็งแรงและเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีสมองและกำลังที่จะช่วยพัฒนาชาติและสังคมไทยในอนาคต ควบคู่กับการพัฒนาอาชีพการเลี้ยงโคนมให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้เป็นอาชีพที่ยั่งยืนแก่เกษตรกรไทยสืบไป"

รมว.เกษตรฯติดตามการปลูกข้าวนาปี

พลเอกฉัตรชัย สาริกัลยะ รัฐมนตรี กรมชลประทาน นายทองศักร สมตน ผู้ว่าราชการจังหวัดสระแก้วและสหกรณ์ และคณะ ผู้อำนวยการสำนักงานชลประทานที่ 12 ตรวจเยี่ยมงานในเขตจังหวัดชัยนาทและ ดร.ทองเปลว กองจันทร์ ผู้อำนวยการสำนัก จังหวัดสุพรรณบุรี พร้อมรับฟังการบรรยาย บริหารจัดการน้ำและอุทกวิทยา พร้อมผู้ สรุปการบริหารจัดการน้ำ ณ ห้องประชุม เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการส่วน ผู้อำนวยการ สำนักงานชลประทานที่ 12 เมื่อวันที่ 16 โครงการในสังกัดสำนักงานชลประทานที่ 12

จากนั้นเดินทางไปติดตามการปลูก ให้การต้อนรับ ณ สำนักงานชลประทาน ข้าวนาปีในเขตโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษา ที่ 12 พลเทพ จังหวัดชัยนาท และรับฟังการชี้แจง ทั้งนี้พื้นที่ดังกล่าวจะเป็นอีกพื้นที่ ของกลุ่มผู้ใช้น้ำของโครงการส่งน้ำและบำรุง หนึ่งในที่จะได้รับผลกระทบจากภาวะภัยแล้งที่ รักษากระเสียว จังหวัดสุพรรณบุรี ในการนี้ กำลังจะมาถึงเนื่องจากมีน้ำไม่เพียงพอแก่ นายสุเทพ น้อยไพโรจน์ รักษาการอธิบดี การปลูกข้าวนาปีของเกษตรกรในพื้นที่.